

Katecheza, 21 września 2025.

Bóg jest jeden i jedyny

Symbol wiary nicejsko-konstantynopolitański, który odmawiamy podczas każdej niedzielnej Mszy Św., zaczyna się od słów: „Wierzę w jednego Boga”. Wyznanie, że „jest jeden Bóg” stanowi zatem pierwszą i główną prawdę wiary chrześcijańskiej. Podobnie jak Żydzi i muzułmanie, chrześcijanie są monoteistami. Słowo monoteizm z języka greckiego oznacza jednego Boga. Bóg objawił się Narodowi Wybranemu, który szedł do Ziemi Obiecanej, tymi słowami: „Słuchaj, Izraelu, Pan jest naszym Bogiem — Panem jedynym.” (Pwt 6,4). Dekalog już w pierwszym przykazaniu naucza: „Nie będziesz miał bogów cudzych przede Mną!” (Wj 20,3). U początku wiary monoteistycznej stoi zatem zdecydowane odrzucenie przez Stary Testament pogańskiego politeizmu, czyli wielobóstwa. Jezus Chrystus potwierdził tę wiarę w przykazaniu miłowania jednego Boga „z całego serca, z całej duszy, ze wszystkich myśli i ze wszystkich sił”.

Mówiąc wraz z Kościołem: „Wierzę w jednego Boga”, wyznajemy przede wszystkim, to że Bóg może być tylko jeden i nie ma sobie równego. Gdyby Bóg nie był jeden, nie byłby Bogiem. Wiara ta ma także wielkie znaczenie praktyczne. Uczy bowiem „żyć w dziękczynieniu”: jeśli Bóg jest Jedyny, to wszystko, czym jesteśmy i co posiadamy, pochodzi od Niego. Uczy poznawać jedność i prawdziwą godność wszystkich ludzi, dzieci Jedyne Boga. Uczy też, że im bardziej i głębiej wierzymy w Boga jako Pana naszego życia, tym mniej jesteśmy niewolnikami rzeczy i ludzi. Dzisiaj naszymi bożkami może stać się wszystko to, co czynimy wartością najwyższą: np. pieniądze, kariera, władza, sprzęt elektroniczny, samochód itp. Praktycznie każda wartość, która jest dobra sama w sobie, może niestety przybrać postać zniewalającego nas bożka, jeżeli zajmuje w naszym życiu pierwsze, najważniejsze miejsce, które należy do Pana Boga.